

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 079480 21 Gž 2

Novi Travnik, 28.12.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sutkinja Mirjane Grubešić, kao predsjednice vijeća, Suade Kahrić i Alme Islamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja 1. Z.B., sina T.B. iz D.V., ..., 2. D.K., kćeri T. iz D.V., ..., 3. Privredno društvo Chemometal d.o.o. Donji Vakuf, zastupan po zastupniku Namiku Mustafica i 4. N.K., kćeri I. iz D.V., ..., svi zastupani po punomoćniku Dragun Ivici, advokatu iz Bugojna, protiv tuženih 1. Općina Donji Vakuf, zastupana po punomoćniku Almi Jusufbegović, advokatu iz Bugojna i 2. Visokogradnja IGDD Donji Vakuf, ul. 770 Slavne brdske brigade broj 83, zastupana po punomoćniku Mesudu Duvnjak, advokatu iz Bugojna, radi naknade štete, vrijednost spora 30.001,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 079480 20 P 2 od 17.02.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 28.12.2021. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 079480 20 P 2 od 17.02.2021. godine.

Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 965,00 KM.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom u stavu prvom izreke, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan, a koji glasi: „Obavezuju se tuženi da tužiteljima na ime naknade štete za porušene poslovne prostore koji su se nalazili u sastavu Doma kulture izgrađenoj na k.č.br. 1146/14, 1146/38 iz zk.ul.br. 3442 i k.č.br. 1146/23, 1446/26 iz zk.ul.br. 2870 SP_Donji Vakuf, a kojima odgovaraju k.č.br. 1226/2, 1226/3, 1230/2 iz Pl. br. 309/18 k.o. Donji Vakuf, solidarno isplate: Z.B., sinu T.B. za porušeni poslovni prostor broj 19., ukupne površine 38 m2 iznos od 18.734,00 KM, D.K., kćeri T. za porušeni poslovni prostor broj 5., ukupne površine 48 m2 iznos od 23.664,00 KM, Privredno društvo Chemometal d.o.o. Donji Vakuf za porušeni poslovni prostor broj 4., ukupne površine 36 m2 iznos od 17.748,00 KM, N.K., kćeri I. za porušeni poslovni prostor broj 6., ukupne površine 48 m2 iznos od 23.664,00 KM, a sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2015. godine, pa do isplate, te da im nadoknade troškove parničnog postupka, sve u roku od 30 dana, pod prijetnjom izvršenja. Prvostepenom presudom u stavu drugom izreke, obavezao tužitelje da tuženim

nadoknade troškove parničnog postupka i to I-tuženom u iznosu od 4.230,00 KM, II-tuženom u iznosu od 5.754,00 KM, a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavio punomoćnik tužitelja, zbog povrede odredaba Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi navodi da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi pogrešno primijenio član 8., član 123 stav 1. i član 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH. Ovo iz razloga što na strani 9 pobijane presude prvostepeni sud daje razloge zbog čega je odlučio kao u izreci, odnosno po prigovorima nedostatka aktivne legitimacije pozivajući se na odredbu člana 23. Zakona o stvarnim pravima u kome je propisano da se vlasništvo stječe po samom zakonu, po osnovu pravnog posla, odlukom nadležnog organa i nasljeđivanjem uz ispunjenje pretpostavki propisanih zakonom. Nadalje, u obrazloženju na istoj strani prvostepeni sud se poziva na odredbe člana 9. stav 2. i člana 46. Zakona o nepokretnosti i daje razloge koji bi bili pravilni da su tužitelji postavili stvarno pravni zahtjev, odnosno utvrđenje da li su navedeni ugovori konvalidirani u pogledu punovažnosti takvih ugovora, te u kojoj mjeri su ugovori bili ispunjeni, te konstatira da navedene nekretnine nisu bile predate u posjed i daje razloge koji utvrđuju na ništavosti ugovora. Ukoliko su ništavi ugovori, u tom slučaju postoji obaveza vraćanja jedne strane drugoj što je dala, odnosno naknada štete. Suprotno tome Kantonalni sud u Novom Travniku koji je ukinuo prethodno presudu je dao jasne upute i obrazloženje, međutim u ponovnom postupku prvostepeni sud postupa suprotno. Prema bivšem Zakonu o vlasničko pravnim odnosima svatko je dužan da se uzdržava od povrede prava vlasništva druge osobe, a u ovoj pravnoj situaciji tužiteljima kod nadležnih organa uprave u postupku rušenja objekata nisu date mogućnosti da štite svoja prava i bez obzira na kupoprodajne ugovore koji su sačinjeni i ovjereni i u kojima je navedeno sa su shodno navedenom Zakonu o udruživanju sredstava kao osnov zaključeni ugovori o kupovini navedenih prostora i da je navedena cijena isplaćena u cijelosti. Dakle, radi se o obligaciono pravnom zahtjevu gdje nema utjecaja da li su navedeni ugovor podobni za upis prava vlasništva, te da iz postupanja prvotužene koja je prodala navedeni dio uložених sredstava i drugotužene sa kojim su ugovorom o udruživanju evidentirana uložena sredstva jasno proizilazi pravo tužitelja da tužbom potražuju naknadu štete. Samim tim obrazloženje koje je dao prvostepeni sud u pogledu nedostatka aktivne legitimacije je pogrešno shodno činjenicama uložених sredstava što je nesporno dokazano te da li je stečeno i da li su bili vanknjižni vlasnici ili ako nisu bili zemljišnoknjižni je nebitno u pogledu nedostatka aktivne legitimacije koja je dokazana i koju nitko nije osporio od drugih nasljednika iza umrlih. U žalbi se poziva na presudu Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 46 0 P 016541 13 Gž 2 od 14.02.2014. godine, te presudu Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: 46 0 P 016541 14 Rev od 20.06.2017. godine gdje se radi o identičnoj situaciji i u kojoj je Vrhovni sud dao valjane razloge i pozvao se na odredbe člana 1. Protokola 1. uz Evropsku konvenciju o ljudskim pravima koja u smislu člana 2. stav 2. Ustava BiH ima prioritet na svim ostalim zakonima, odnosno da pripada pravo tužiteljima na imovinu po članu 2. stav 3. tačka k) Ustava BiH. Zbog svega navedenog predlaže ovom sudu da uvaži žalbu tužitelja pobijanu presudu ukine i zakaže glavnu raspravu pred tim sudom ili da istu preinači i

usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova parničnog postupka, te potražuje naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 920,00 KM.

Prvo tužena nije dala odgovor na žalbu.

U odgovoru na žalbu drugo tuženi ističe da je žalba tužitelja neosnovana, a presuda prvostepenog suda pravilna i zakonita zbog čega predlaže ovom sudu da žalbu odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu, kao pravilnu i zakonitu u cijelosti.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/04, 19/06 i 98/15), odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba je neosnovana.

Predmet ove parnice je zahtjev tužitelja za naknadu materijalne štete za porušene poslovne prostore od strane tuženih.

Odredbom člana 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni listovi R BiH“, broj: 2/92, 13/93 i 13/94 i Službene novine Federacije BiH“, broj: 29/03 i 42/11) propisano je da ko drugom prouzrokuje štetu dužan je nadoknaditi ako se ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice.

Odredbom člana 155., navedenog zakona propisano je da je šteta umanjenje društvenih sredstava, odnosno nečije imovine (obična šteta) i sprečavanje njihovog povećanja (izmakla korist), kao i nanošenje drugome fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta).

Odredbom člana 376., navedenog zakona propisano je da potraživanje naknade prouzrokovane štete zastarijeva za tri godine od kada je oštećenik doznao za štetu i lice koje je štetu učinilo. U stavu 2., ovog člana propisano je da u svakom slučaju ovo potraživanje zastarijeva za pet godina od kad je šteta nastala.

U žalbi tužitelji navodi da presudu prvostepenog suda pobija zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Prvostepeni sud odlučujući o istaknutom prigovoru nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, zaključuje da tužitelji sudu nisu dokazali vlasništvo na predmetnim poslovnim prostorima za koje potražuju naknadu štete, pozivajući se na odredbe člana 23. Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH kojom je propisano da se pravo vlasništva stiče po samom zakonu na osnovu pravnog posla, odlukom nadležnog organa i nasljeđivanjem uz ispunjenje pretpostavki propisanih zakonom. Dalje obrazlaže da je do ovakvog zaključka došao na osnovu provedenih dokaza a i nesporno je među parničnim strankama da su tužitelji u nekim slučajevima prednici tužitelja kao udružioc sredstava zaključili ugovore o udruživanju sredstava za financiranje izgradnje poslovnih

prostora, te nesporno da su tužitelji kasnije zaključili i ugovore o kupoprodaji predmetnih poslovnih prostora koji ugovori nisu ovjereni u sudu, niti su u kupoprodajnim ugovorima navedeni da tužitelji stupaju u posjed predmetnih poslovnih prostora, nesporno je da su tužitelji vršili plaćanja po osnovu udruživanja sredstava za financiranje izgradnje poslovnog prostora, da su kasnije zaključili kupoprodajne ugovore, te je nesporno da tužitelji nikad nisu stupili u posjed predmetnih poslovnih prostora koji nisu do kraja završeni, nije izvršen tehnički prijem što je bila obaveza izvođača radova, niti predati u posjed tužiteljima.

Prvostepeni sud se poziva na odredbu člana 9. stav 2. Zakona o nepokretnosti kojom je propisano da ugovor na osnovu koga se prenosi pravo vlasništva na nekretninama mora biti sačinjen u pismenom obliku, potpisi ugovarača ovjereni u nadležnom sudu, kao i na odredbu člana 46. istog zakona kojom je propisano da se priznaje kao punovažan ugovor o prometu nepokretnosti oni ugovori koji su zaključeni u pismenom obliku do dana stupanja na snagu ovog zakona ukoliko su ugovorne strane izvršile u cijelosti ili u pretežnom dijelu obaveze koje iz ugovora nastaju.

U obrazloženju prvostepeni sud dalje navodi da je cijeneći istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja iz provedenih dokaza utvrdio da su tužitelji po osnovu zaključenih ugovora o udruživanju sredstava za financiranje izgradnje poslovnih prostora uplatili ugovorene iznose, da su zaključeni ugovori o kupoprodaji istih poslovnih prostora, tuženi nisu osporili da su tužitelji uplatili navedene iznose u kupoprodajnim ugovorima, te je utvrđeno da su tužitelj tj. prednici tužitelja izvršili svoju obavezu iz ugovora na način da su isplatili ugovorenu cijenu, ali je nesporno i među parničnim strankama da obaveza prodavca nije ispunjena niti djelimično, jer predmetni poslovni prostori nisu predati u posjed tužiteljima, tj. prednicima tužitelja što su i parnične stranke Z.B., zastupnik PD Chemo metal u svojim iskazima potvrdili da nisu stupili u predmetne poslovne prostore, jer isti nisu bili završeni niti je kompletan objekat šoping centra Prensa bio dovršen. Samim tim nesporno je da se nisu bili stekli uslovi za predaju u posjed predmetnih poslovnih prostora, jer nije izvršen tehnički prijem, niti izdata upotrebna dozvola za iste, niti je dokazano da je plaćen porez na promet nekretnina, a što je po kupoprodajnom ugovoru bila obaveza poslodavca, tako da tužitelji temeljem odredbe člana 46. Zakona o nepokretnostima nisu mogli steći pravo vlasništva na predmetnim poslovnim prostorima, jer ugovorne strane nisu izvršile u cijelosti ili pretežnim dijelom svoje obaveze iz kupoprodajnog ugovora, tačnije prodavac nije izvršio niti jednu od svojih ugovorenih obaveza, također nisu ispunjeni uslovi za valjanost kupoprodajnog ugovora nekretnina propisani članom 3. i 9. Zakona o prometu nepokretnosti budući da potpis ugovarača na kupoprodajnim ugovorima nisu ovjereni od strane suda. Nadalje obrazlaže da tužiteljice D.K. i N.K. priloženim rješenjima o nasljeđivanju nisu dokazale da su predmetni poslovni prostori bili predmet nasljeđivanja, jer isti nisu navedeni kao ostavinska masa iza umrlih F.K. i J.K..

Iz naprijed navedenog prvostepeni sud obrazlaže da je u cijelosti usvojio istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja jer tužitelji nisu dokazali vlasništvo po osnovu kojeg bi imali pravo na naknadu štete u skladu sa odredbom člana 155. Zakona o obligacionim odnosima jer šteta predstavlja umanjenje nečije imovine (obična šteta), te da u konkretnom slučaju tužitelji traže naknadu materijalne štete-

imovinske štete koju su pretrpjeli rušenjem predmetnih poslovnih prostora, a imovinska šteta se mora dokazati da je nastupila, tj. da se odrazila na imovini oštećenog lica u ovoj slučaju na imovini tužitelja, te da bi dokazali da su pretrpjeli štetu tužitelji trebaju dokazati svoje vlasništvo na predmetnim poslovnim prostorima što tužitelji tokom postupka nisu dokazali, a bili su dužni dokazati primjenom pravila tereta dokazivanja propisanog odredbama člana 7. i člana 123. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH kojim se propisuje da su parnične stranke izvođenjem odgovarajućih dokaza dužni dokazati svoje činjenične navode, jer nisu dokazali osnovanost tužbenog zahtjeva, tj. da su vlasnici predmetnih poslovnih prostora samim tim i nije ispunjen uslov odgovornosti za štetu od strane tuženih.

Iz činjeničnog stanja prvostepenog predmeta vidljivo je da su na glavnoj raspravi koja je održana dana 11.01.2021. godine u ponovljenom postupku pročitani ranije provedeni dokazi.

Dakle, suprotno prigovoru iz žalbe, ovaj sud cijeneći posredno izvedene dokaze a koji su izvedeni u ponovljenom postupku pred prvostepenim sudom (dakle, čitanjem svih ranije izvedenih dokaza) nalazi da je iz utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud izveo pravilan zaključak kada je prihvatio kao osnovan prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani drugotužiteljice D.K. i trećetužitelja Privredno društvo Chemometal d.o.o. Donji Vakuf, ali po ocjeni ovoga suda ne samo iz razloga koje je u obrazloženju pobijane presude naveo prvostepeni sud.

Naime, ovaj sud, suprotno prigovoru iz žalbe, cijeni da prvotužiteljica D.K. nije provodila dokaze iz kojih bi se moglo utvrditi da je njen prednik F.K. zaključio kupoprodajni ugovor o kupovini poslovnog prostora, niti ugovor o udruživanju sredstava sa prednikom drugotuženog, niti su izvedeni dokazi naloga blagajne o plaćanju istog, pa prema navedenom drugotužiteljica nije provodila dokaze iz kojih bi se moglo utvrditi da ima aktivnu legitimaciju u ovom postupku.

Isto tako pravilna je odluka prvostepenog suda kojom je prihvatio kao osnovan prigovor nedostatka aktivne legitimacije za trećetužitelja Privredno društvo Chemometal d.o.o. Donji Vakuf, jer isti nije provodio dokaze izvodom iz sudskog registra iz koga bi se utvrdilo da je on pravni slijednik „KEMOMETAL“ Donji Vakuf, niti da su provođeni bilo kakvi dokazi da su isti bili u bilo kakvom pravnom odnosu. Naime, iz spisa prvostepenog predmeta vidljivo je da svi dokazi koje je pred prvostepenim sudom u toku postupka proveo trećetužitelj se odnose na „KEMOMETAL“ Donji Vakuf, dakle osnovan je prigovor tuženih o nedostatku aktivne legitimacije trećetužitelja.

Međutim, ovaj sud cijeni da je nepravilna pravilna odluka prvostepenog suda kada je prihvatio prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani prvotužitelja Z.B. i četvrtotužiteljice N.K..

Ovo iz razloga što su navedeni tužitelji proveli dokaze iz kojih se moglo utvrditi da je prvotužitelj Z.B. sa „Komerc-Gradnja“ d.o.o. Donji Vakuf zaključio Ugovor o udruživanju sredstava za financiranje izgradnje poslovnog prostora broj 19 u objektu Shopping Centar „Prensa“ u Donjem Vakufu sa „Komerc-Gradnja“ Donji Vakuf kao izvođača

radova od 28.11.1991. godine, a nakon toga i Ugovor o kupoprodaji, broj: 075/91 od 26.12.1991. godine. Isto tako četvrtotužiteljica N.K. je provodila dokaze da je njen prednik J.K. sa IGP „Stirogradnja“ Donji Vakuf zaključio Ugovor o udruživanju sredstava za financiranje izgradnje poslovnog prostora broj 4 u objektu Shopping Centar „Prensa“ u Donjem Vakufu od 30.07.1991. godine, a nakon toga i Ugovor o kupoprodaji sa „Komerc-Gradnja“, broj: 07-5-4/91 od 26.12.1991. godine.

Prema odluci o osnivanju društva sa ograničenom odgovornošću „Komerc-Gradnja“ Donji Vakuf od 09.10.1991. godine u članu 1. navedeno je da Industrijsko građevinsko preduzeće „Stirogradnja“ Donji Vakuf..., a u član 2. U pravnom prometu sa trećim licima Društvo će poslovati pod firmom: d.o.o. „Komerc-Gradnja“. Nadalje, iz Izvoda iz sudskog registra Općinskog suda u Travniku, broj: 051-0-RegZ-14-000992 od 11.09.2014. godine, vidljivo je da Industrijsko građevinsko preduzeće „Stirogradnja“ Donji Vakuf nakon usklađivanja se organizira u Industrijsko građevinsko preduzeće „Visokogradnja“ d.o.o. Donji Vakuf.

Prema prednjem utvrđenju po ocjeni ovoga suda tužitelji (Z.B. i N.K.) su dokazali postojanje pasivne legitimacije drugotuženog IGDD „Visokogradnja“ Donji Vakuf.

Nije sporno da su tuženi istakli prigovor zastarjelosti predmetnih potraživanja.

Odlučujući o prigovoru zastarjelosti potraživanja prvostepeni sud se u ranijoj presudi poziva na odredbu člana 376. Zakona o obligacionim odnosima u kome je propisano da potraživanje naknade prouzrokovane štete zastarijeva za 3 godine od kada je oštećenik saznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, a u svakom slučaju za 5 godina od dana nastanka štete. Prilikom odlučivanja o navedenom prigovoru prvostepeni sud je cijenio provedeni dokaz, rješenje Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 005479 13 U od 29.04.2013. godine, koje je doneseno u upravnom sporu po tužbi radi poništenja rješenja općinskog vijeća općine Donji Vakuf, broj: 01-31-02549 12 od 21.12.2012. godine, u kojem upravnom sporu su učestvovali i tužitelji u ovoj pravnoj stvari Z.B., Chemometal, D.K. i N.K. u kojem su osporavali rješenje općinskog vijeća općine Donji Vakuf kojim je dodijeljeno i ustupljeno Robot General Trading CO d.o.o. Sarajevo sa sjedištem u Sarajevu neizgrađeno gradsko građevinsko zemljište upisano u zk.ul.br. 3442, 2870 k.o. Donji Vakuf i to k.č. 1146/14, 1146/38, 1146/23, 1146/26 po kulturi gradilište zvano Dom kulture koje navedene parcele su obuhvaćene i predmetnim tužbenim zahtjevom, jer tužitelji ovom tužbom traže naknadu štete za porušene poslovne prostore koji su se nalazi u sastavu Doma kulture. Ovo iz razloga što iz navedenog rješenja je nesporno utvrđeno da je tužiteljima bilo poznato da je tuženi temeljem zaključka općinskog vijeća, broj: 01-31-02045/12 od 31.08.2012. godine raspisao konkurs za dodjelu neizgrađenog građevinskog zemljišta u državnom vlasništvu nakon čega je po provedenoj konkursnoj proceduri predmetno zemljište dodijeljeno Robot General Trading CO d.o.o. Sarajevo radi izgradnje kompleksa poslovnog objekta-prodajnog centa. Dakle, prvostepeni sud se poziva na rješenje od 21.12.2012. godine, a tužba radi naknade štete sudu je podnesena 31.10.2017. godine, zbog čega smatra da je protekao zastarni rok propisan odredbom člana 376. Zakona o obligacionim odnosima da potraživanje naknade štete zastarijeva za 3 godine.

Ovaj sud cijeni da prema odredbama zaključenih ugovora o udruživanju sredstava za financiranje izgradnje poslovnog prostora, kojim je u članu 2. ugovoreno da će izvođač radova poslovni prostor staviti na raspolaganje udružiocu sredstava (J.K.), a u članu 6. (Z.B.) do 31.12.1991. godine kada će se izvršiti tehnički pregled objekta i primopredaja prostora.

Pitanje zastare naknade štete s osnova naknade materijalne štete presuđuje se prema odredbama člana 376. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list R BiH”, broj: 2/92, 13/93 i 13/94 i “Službene novine Federacije BiH”, broj: 29/03 i 42/11).

U stavu (1.) propisano je da potraživanje naknade prouzrokovane štete zastarijeva za tri godine od dana kad je oštećeni doznao za štetu i za lice koje je štetu učinilo.

U stavu (2.) propisano je da u svakom slučaju ovo potraživanje zastarijeva za pet godina od dana kad je šteta nastala.

U stavu (3.) ugovoreno je da potraživanje naknade štete nastale povredom ugovorne obaveze zastarijeva za vrijeme određeno za zastarjelost te obaveze.

Nije sporno da izvođač radova nije ispunio u ugovorenom roku svoju obavezu, kao i da svoju obavezu iz ugovora nije uopšte ispunio, niti je sporno da je Općinski sud u Bugojnu donio presudu na osnovu priznanja, broj: 46 0 P 004225 08 P od 06.08.2008. godine, po tužbi tužitelja Općine Bugojno (prvotuzene u ovom postupku) i prednika drugotuzenog „Stirogradnja“ Donji Vakuf o raskidu ugovora zaključenog dana 15.02.1991. godine zbog ne izvršavanja ugovorenih obaveza tuženog i naloženo zemljišnoknjižnom uredu Općinskog suda u Bugojnu i Katastarskom operatu Općine Bugojno da izvrši brisanje upisa prava trajnog korištenja zemljišta.

Dakle, na osnovu prednjeg utvrđenja osnovan je istaknuti prigovor zastarjelosti predmetnih potraživanja primjenom odredbi iz člana 376. Zakona o obligacionim odnosima.

Osim navedenog ovaj sud smatra da je bitno napomenuti bez obzira na prednje utvrđenje da tužitelji u toku postupka nisu proveli dokaz identifikacije predmetnog zemljišta, jer iako se radi o naknadi materijalne štete, tuženi su u toku postupka isticali prigovor da tužitelji nisu dokazali gdje se poslovni prostori nalaze, nisu dokazali da su isti isplaćeni, niti u kom iznosu ako je nešto i plaćeno, a svi dokazi koje su provodili tužitelji su u vrlo lošoj kopiji koja nije ovjerena kod nadležnih organa.

Pozivanje tužitelja na presudu ovoga suda, broj: 46 0 P 016541 13 Gž 2 od 14.02.2014. godine, te presudu Vrhovnog suda Federacije BiH, broj. 46 0 P 016541 14 Rev od 20.06.2017. godine je bez uticaja na ishod ovog postupka obzirom da se ista ne može primijeniti u konkretnom slučaju.

Ostale žalbene prigovore ovaj sud nije cijenio jer prema odredbama iz člana 231. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH isti nisu od značaja za pravilnost i zakonitost prvostepene presude.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe u skladu sa odredbom iz člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH ovaj sud je odbio kao neosnovan jer tužitelj nije uspio sa žalbom.

Zbog navedenog ovaj sud je temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća
Mirjana Grubešić

DNA:

Iznesi predmet završen.

1. Presudu ovog suda u 5 (pet) ovjerena prijepisa za sud i stranke dostaviti Općinskom sudu u Bugojnu, uz dopis i spis predmeta prvostepenog suda.
2. Presudu snimiti u podfolder – “Materijalna šteta”.
3. Zapisnik o vijećanju i glasanju zatvoriti u posebnu kovertu i čuvati u spisu predmeta ovog suda.
4. Zapisnik o vijećanju i glasanju snimiti u CMS.
5. Srediti spise predmeta.

Novi Travnik, 30.12.2021. godine

Ev. , 02.02.2022. godine

Sutkinja
Suada Kahrić

Predsjednica Građanskog odjeljenja
Mirjana Grubešić